

करिमुख (करिन् + मुख) m. ein Bein. Gaṇeṣa's Triak. 1, 1, 55.

करिर m. n. = करीर ÇABDAR. im ÇKDR.

कैरिच am Ende eines comp. gaṇa चूर्णादि zu P. 6, 2, 134. — Vgl. करिप.

कैरिष्ठ (superl. zu 1. कर) adj. am meisten machend: पुरु सखिभ्य घा-
सुतिं कैरिष्ठः RV. 7, 97, 7. Vgl. Sch. zu P. 5, 3, 59 und 6, 4, 154. Vop.
7, 55.

करिस्तु s. झलंकरिस्तु und निराकरिस्तु.

करिष्या RV. 1, 165, 9: यानिं करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध. Padap.: करिष्या;
nach Sāh. ist es so v. a. कर्तव्यानि, dabei soll aber कृणुहि im Sinne ei-
nes indic. gefasst werden; nach Maub. zu VS. 33, 79 wäre es so v. a.
करिष्यति, wobei sich ebenfalls eine gezwungene Auslegung ergibt.
Am einfachsten scheint die Annahme des Ausfalls eines Visarga, so
dass करिष्या: 2. fut. conj. wäre.

करिसुन्दरिका (करिन् + सु०) f. = नागयष्टि (s. d.) Hār. 232.

करिस्वन्ध (करिन् + स्वन्ध) m. eine Menge von Elephanten Kāc. zu
P. 4, 2, 51.

करीक (कर Tribut + 1. कर) Etwas als Tribut darbringen KATHS.
19, 114.

करीति m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 188.

करीर (करीर Un. 4, 30) 1) m. n. Rohrschössling AK. 3, 4, 25, 175. H.
1183. an. 3, 531. MED. r. 126. SuCR. 1, 28, 6. वंशकरीर 224, 4. वेणो: क-
रीरो: 7. 259, 12. 2, 7, 13, 17. — 2) m. N. eines blattlosen Strauchs, Cap-
paris aphylla Roxb.; n. die Frucht, AK. 2, 4, 2, 57. 3, 4, 25, 175. Triak. 2,
4, 38. H. 1150. H. an. MED. TS. 2, 4, 9, 2 (vgl. Ind. St. 3, 466). कं वै प्रजा-
पति: प्रजाभ्यः करीरैरकुरुत ÇAT. Br. 2, 3, 2, 11. KĪTJ. Çr. 5, 3, 1. MBH.
3, 12361. SuCR. 1, 73, 16. 157, 13. 224, 3. 2, 482, 12. 521, 17. पत्रं नैव यदा
करीरचित्ते देषो वसतस्य किम् BHARTṚ. 2, 89. Ind. St. 2, 412. — 3) m.
Wasserkrug AK. 3, 4, 25, 175. H. 1019. H. an. MED. — 4) f. करीरा a)
die Wurzel von einem Fangzahn des Elephanten; vgl. करीरिका. — b)
Grille, Heimchen UNĀDIK. im ÇKDR. — 5) f. करीरी = करीरा in bei-
den Bedd. MED. im ÇKDR.; die Calc. Ausg. वीचिका st. चीचिका.

करीरकुण (क० + कुण) m. die Fruchtzeit der Capparis aphylla Roxb.
gaṇa पीत्वादि zu P. 5, 2, 24.

करीरप्रस्थ (क० + प्र०) m. N. pr. einer Stadt gaṇa कर्व्यादि zu P. 6,
2, 87. Var.: करीरप्रस्थ.

करीरवती (von करीर) f. N. pr. gaṇa मधादि zu P. 4, 2, 86.

करीरिका f. (von करीरी) f. die Wurzel von einem Fangzahn des Ele-
phanten Triak. 2, 8, 37.

करीरदेश (क० + देश) N. pr. einer Localität Ind. St. 1, 82.

करीष (von 3. कर) m. n. Un. 4, 26. Siddh. K. 249, b, 6. Schutt, Aus-
wurf; Dünger AK. 2, 9, 51. Triak. 2, 9, 21. H. 1273. Alle: trockener Kuh-
dünger. समानं वै पुरीषं च करीषं च ÇAT. Br. 2, 1, 1, 7. M. 8, 250. दर्श च
वने तस्मिन्महतः संघातकृतान् । मृगाणां महिषाणां च करीषैः शीतका-
रणात् ॥ R. 2, 100, 7. ह्यहस्तिकरीषाभ्यामपमर्दः कृतो महान् 3, 2, 3. SuCR.
1, 224, 9. 2, 84, 19. करीषाग्निं ein Feuer von trockenem Kuhdünger AK.
3, 4, 29, 224. Triak. 1, 1, 69. H. 1101. Hār. 200. — Vgl. ग्रावुकरीष.

करीषक (von करीष) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 192.

करीषगन्धि (क० + ग०) m. N. pr. eines Mannes P. 4, 1, 78, Sch.

करीषकष (करीषम्, acc. von करीष, + कष) adj. den Dünger fort-
schleifend P. 3, 2, 42. Vop. 26, 57. करीषकषा वात्या P., Sch.

करीषिन् (von करीष) 1) adj. düngerreich AV. 3, 14, 3. 19, 31, 2. KAUC.
89. — 2) f. करीषिणी a) eine düngerreiche Gegend gaṇa पुष्करादि zu
P. 5, 2, 135. — b) N. pr. eines Flusses VP. 182.

करुण am Anfange eines compos. vor einem partic. praet. pass.
gaṇa मुखादि zu P. 6, 2, 170. 171. 1) adj. f. घ्रा kläglich: निशम्य दम-
यत्यास्तत्करुणं परिदिवितम् N. 5, 22. उवाच दमयन्ती तं नैयधं करुणं व-
चः 9, 25. R. 4, 8, 14. तो गिरां करुणां श्रुत्वा DaC. 1, 32. करुणधनि Vikr.
4, 1. करुणविलाप Vet. 30, 3. करुणारम्भ der Beklagenswerthes unter-
nimmt: कानार्य करुणारम्भ नृशंस कुलपासन R. 3, 51, 25. करुणाम् adv. auf
eine klägliche Weise: विलप्य करुणं वदुः N. 10, 28. DaC. 2, 55. करुणो
वदुः शोचतीम् N. 11, 19. हरोदार्ता करुणम् R. 4, 2, 14. MBH. in BENF. Chr.
8, 4. PAÑKAT. 98, 1. Vet. 30, 16. ÇiC. 9, 67. सकरुणम् dass. MRĀKH. 94, 16.

— 2) m. a) das Klägliche, Mitleid Erregende, einer der 9 Rasa oder
Färbungen eines poetischen Werkes, AK. 1, 1, 3, 17. H. 294. an. 3, 194.
MED. n. 37. R. 1, 4, 7. Sāh. D. 209. करुणाविप्रलम्भ 224. Nach GAUḌA zu
H. 294 auch f. करुणा. — b) करुण N. eines Baumes, Citrus decumana
Lin., Un. 3, 53. H. 1149. H. an. MED. — c) ein Buddha (mitleidig) Triak.
1, 1, 10. — d) N. pr. eines Asura HARIV. LAGL. II, 409. Die Calc. Ausg.
12943: वरुणा. — 3) f. करुणा Mitleid Un. AK. 1, 1, 3, 18. 3, 4, 13, 54. H. 369, 2.
H. an. MED. करुणान्वित R. 4, 61, 2. करुणापर mitleidig H. 368. करु-
णाविमुखेन मृत्युना RAGH. 8, 66. PRAB. 43, 3. संसारिणां (obj.) करुणया Bhāg.
P. 1, 2, 3. करुणां यथा च कुरुते स मयि Sāh. D. 46, 22. करुणावृत्ति Megh.
91. घ्नकरुणा grausam Hār. 262. स्त्रियो ह्यकरुणा: Bhāg. P. 9, 14, 37. ÇiC.
9, 67. निष्करुणा dass. PAÑKAT. IV, 16. ÇĀK. 180. सकरुणा mitleidig: सक-
रुणो दुःखितान्द्रष्टुमन्तमः Bhāg. P. 1, 13, 12. सकरुणेन निरीक्षणेन 8, 8, 25.
वचः 1, 7, 49. — 4) f. करुणी N. einer Pflanze (ग्रिष्मपुष्पी, चारिणी, ब्र-
ह्मचारिणी, रक्तपुष्पी u. s. w.; in Kokaṇa: ककराविरुणि) RĪGĀN. im
ÇKDR. — 5) करुण (von 1. कर) n. Handlung; heiliges Werk NAIGH.
2, 1. स विद्यस्य करुणस्येशे RV. 4, 100, 7. ममेदु कर्मन्करुणे ऽधि ज्ञाया AV.
12, 3, 47. कर्मासि करुणमसि क्रियासम् TS. 1, 6, 4, 4.

करुणपुण्डरीक (क० + पु०) n. Titel eines buddh. Werkes BURN. Intr.
72. — Vgl. मकरुणपुण्डरीक.

करुणमल्ली (क० + म०) f. N. einer Pflanze, Jasminum Sambac Ait.
(नवमल्लिका), ÇABDAR. im ÇKDR. WILS. in der 2ten Ausg.: करुणामल्ली.

करुणवेदिन् (क० + वे०) adj. das Klägliche kennend d. i. würdigend,
mitleidig R. 3, 69, 7. 8. 4, 34, 24. Davon वेदित n. Mitgefühl M. 7, 211.

करुणाप् (denom. von करुण), करुणापते sich in einem kläglichen Zu-
stande befinden gaṇa मुखादि zu P. 3, 1, 18. auch act.: अश्रूपायावर्तयन्ती
च नेत्राभ्यां करुणापती MBH. 3, 336.

करुणावत् (von करुण) adj. sich in einem kläglichen Zustande befin-
dend R. 5, 33, 14.

करुणिन् (von करुण) adj. dass. gaṇa मुखादि zu P. 5, 2, 131.

करुत्थाम m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes von Dushmanta und
Vaters von Ākṛiḍa, HARIV. 1833. LAGL.: Carouthama. — Vgl. अश्रु-
त्थामन्.